

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: Občanské sdružení Parukářka**, se sídlem Pod Parukářkou 2760/10, Praha 3, zast. JUDr. Jaroslavem Procházkou, advokátem se sídlem Pštrossova 16, Praha 1, proti **žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Jungmannova 29, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2011, č. j. S-MHMP 57859/2011/OST/Čv/Lš, a proti sdělení žalovaného ze dne 21. 3. 2011, č. j. S-MHMP 57859/2011/OST/Čv/Lš, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2012, č. j. 9 A 76/2011 - 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) shora označeným usnesením odmítl žalobu, kterou podal žalobce (dále jen „stěžovatel“). Důvodem pro její odmítnutí byla skutečnost, že advokát JUDr. Jaroslav Procházka, který sepsal a podepsal žalobu, ani na výzvu soudu nedoložil plnou moc, která by jej opravňovala zastupovat žalobce. Městský soud konstatoval, že předložená plná moc ze dne 18. 10. 2011 byla udělena k zastupování fyzické osoby M. K., předsedkyně stěžovatele jakožto občanského sdružení, nikoli však samotného občanského sdružení, které v řízení vystupovalo jako žalobce. Vzhledem k tomu, že ani na výzvu městského soudu nebyla plná moc opravňující advokáta zastupovat stěžovatele v řízení před městským soudem doložena, městský soud žalobu odmítl.

Stěžovatel napadl zmíněné usnesení městského soudu kasační stížností, v níž namítl, že plná moc udělená právnímu zástupci byla udělena k zastupování stěžovatele před městským soudem (tj. občanského sdružení), nikoli fyzické osoby M. K., která tehdy byla předsedkyní tohoto sdružení, za které byla oprávněna jednat. Městský soud pak z textu plné

moci, ve které bylo uvedeno, že M. K., předseda Občanského sdružení Parukářka, zmocňuje advokáta, aby „mne“ zastupoval v řízení o žalobě, nesprávně dovodil, že byla udělena k zastupování paní K. Ta však plnou moc udělovala jako předsedkyně občanského sdružení pro zastupování tohoto sdružení.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Před tím, než by mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k věcnému přezkumu námitek obsažených v kasační stížnosti, bylo nutno prověřit, zda jsou k takovému přezkumu podmínky. Jednou z těchto podmínek je též včasné podání kasační stížnosti.

Dle § 106 odst. 2, věty první, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost musí být *„podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.“*

Napadené usnesení městského soudu bylo doručeno ve středu 7. 3. 2012, jak vyplynulo z doručanky založené ve spise městského soudu. Dle pravidel pro počítání lhůt v řízení před správními soudy (§ 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.) připadl poslední den lhůty k podání kasační stížnosti na středu 21. 3. 2012.

Stěžovatel svou kasační stížnost datovanou dnem 28. 3. 2012 předal téhož dne (tj. 28. 3. 2012) k poštovní přepravě. Kasační stížnost pak byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 29. 3. 2012. Jakkoli je lhůta k podání kasační stížnosti zachována, bylo-li dle § 40 odst. 4 s. ř. s. podání soudu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, v nynějším případě byla kasační stížnost předána k poštovní přepravě až po lhůtě k podání kasační stížnosti. Byla tedy zmeškána dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, která pak byla podána opožděně.

Z tohoto důvodu Nejvyšší správní kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých je nutno odmítnout kasační stížnost, která byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel za kasační stížnost zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč, Nejvyšší správní soud výrokem III. rozhodl o jeho vrácení. Soud při jeho vrácení postupoval dle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), dle které je nutno vrátit z účtu soudu zaplacený soudní poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Vzhledem k tomu, že zdejší soud v nynější věci nejednal, bylo třeba postupovat ve smyslu zmíněného ustanovení. Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude soudní poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu